

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 9. novembra 2016*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Konkurzné konania — Nariadenie (ES) č. 1346/2000 — Článok 4 — Účinky stanovené podľa právnej úpravy členského štátu týkajúce sa pohľadávok, ktoré neboli predmetom konkurzného konania — Zánik — Daňová povaha pohľadávky — Neexistencia vplyvu — Článok 15 — Pojem ‚ešte neuzavreté súdne procesy‘ — Exekučné konania — Vylúčenie“

Vo veci C-212/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Tribunalul Mureș (Krajský súd Mureș, Rumunsko) z 24. apríla 2015 a doručený Súdnemu dvoru 8. mája 2015, ktorý súvisí s konaním:

ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt

proti

Directia Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP),

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory J. L. da Cruz Vilaça, sudcovia M. Berger (spravodajkyňa), A. Borg Barthet, E. Levits a F. Biltgen,

generálny advokát: M. Bobek,

tajomník: L. Carrasco Marco, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. apríla 2016,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- maďarská vláda, v zastúpení: M. Fehér, G. Koós a M. Bóra, splnomocnení zástupcovia,
- holandská vláda, v zastúpení: M. Bulterman a M. de Ree, splnomocnené zástupkyne,
- Európska komisia, v zastúpení: M. Wilderspin, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci D. Calciu, avocat,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 9. júna 2016,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: rumunčina.

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 4 nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní (Ú. v. EŠ L 160, 2000, s. 1; Mim. vyd. 19/001, s. 191).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu, ktorého účastníkmi sú ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt (ďalej len „ENEFI“), predtým E-Star Alternatív Energiaszolgaitato Nyrt, a Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP) [Generálne riaditeľstvo verejných financií v Brașove (DGRFP), Rumunsko, ďalej len „DGRFP Brașov“], vo veci exekúcie týkajúcej sa daňovej pohľadávky na návrh DGRFP Brașov.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 12, 20, 21 a 23 nariadenia č. 1346/2000 stanovujú:
  - „(12) Toto nariadenie umožňuje začatie hlavného konkurzného konania v členskom štáte, ktorý je centrom hlavných záujmov dlžníka. Takéto konanie má univerzálny rozsah a jeho cieľom je obsiahnuť všetok majetok dlžníka. Na ochranu rôznych záujmov toto nariadenie umožňuje začať vedľajšie konania, ktoré by prebiehali súčasne s hlavným konaním. Vedľajšie konania sa môžu začínať v členskom štáte, v ktorom má dlžník nejaký podnik. Účinky vedľajšieho konania sú obmedzené na majetok, ktorý sa nachádza na území tohto štátu. Potrebu jednotnosti na úrovni spoločenstva zabezpečujú povinné pravidlá na koordináciu s hlavným konaním.
- ...
- (20) ... Na zabezpečenie dominantnej úlohy hlavného konkurzného konania bude mať likvidátor v tomto konaní viacero možností zasiahnuť do súčasne prebiehajúcich vedľajších konaní. Napríklad môže navrhnúť plán reštrukturalizácie alebo vyrovnanie, alebo požiadať o pozastavenie speňazenia majetku vo vedľajšom konkurznom konaní.
- (21) Každý veriteľ, ktorý má zvyčajné miesto pobytu, trvalé bydlisko alebo registrované sídlo v spoločenstve, má právo prihlásiť svoje nároky do každého konkurzného konania prebiehajúceho v spoločenstve, ktorého predmetom je majetok dlžníka. To isté platí aj pre daňové úrady a sociálne poisťovne. Na zabezpečenie rovnakého zaobchádzania pre všetkých veriteľov je nevyhnutné koordinovať rozdelenie výnosov zo speňazenia konkurznej podstaty. ...
- ...
- (23) Toto nariadenie, pokiaľ ide o otázky, na ktoré sa vzťahuje, by malo stanoviť jednotné kolízne normy, ktoré v rozsahu svojej platnosti nahrádzajú vnútroštátne pravidlá medzinárodného práva súkromného. Ak nie je stanovené inak, platí právny predpis členského štátu, ktorý konanie začal (*lex concursus*). ... *Lex concursus* určuje všetky účinky konkurzného konania, procesné aj hmotné, na dotknuté osoby a právne vzťahy. Určuje všetky podmienky začatia, vedenia a uzavretia konkurzného konania.“

4 Článok 3 nariadenia č. 1346/2000 s názvom „Medzinárodná súdna právomoc“ stanovuje:

„1. Právomoc na začatie konkurzných konaní majú sudy členského štátu, na ktorého území sa nachádza centrum hlavných záujmov dlžníka. Pri obchodných spoločnostiach a u právnických osôb sa v prípade neprítomnosti dôkazu o opaku za centrum hlavných záujmov považuje miesto, kde majú svoje registrované sídlo.

2. Ak sa centrum hlavných záujmov dlžníka nachádza na území niektorého členského štátu, sudy iného členského štátu majú právomoc začať konkurzné konanie proti tomuto dlžníkovi len vtedy, ak má na území tohto iného členského štátu nejaký podnik. Účinky takéhoto konania sú obmedzené na majetok dlžníka nachádzajúci sa na území tohto členského štátu.

3. Ak bolo začaté konkurzné konanie podľa odseku 1, akékoľvek konanie začaté neskôr podľa odseku 2 bude vedľajším konaním. Takéto vedľajšie konania musia byť likvidačnými konaniami.

...“

5 Článok 4 tohto nariadenia s názvom „Príslušné právo“ stanovuje:

„1. Ak v tomto nariadení nie je stanovené inak, konkurzné konania a ich účinky sa riadia právom členského štátu, na území ktorého sa [konkurzné] konanie začne; tento štát sa ďalej označuje ako ‚štát, v ktorom sa konanie začne‘.

2. Právo štátu, v ktorom sa konanie začne, stanoví podmienky začatia takéhoto konania, jeho vedenie a uzavretie. Stanoví najmä:

...

f) účinky konkurzného konania na konania iniciované jednotlivými veriteľmi, s výnimkou ešte neuzavretých súdnych procesov;

g) pohľadávky, ktoré možno prihlásiť voči konkurznej podstate dlžníka, a spôsob zaobchádzania s pohľadávkami vzniknutými po začatí konkurzného konania;

h) pravidlá prihlasovania, overovania a schvaľovania pohľadávok;

...

j) podmienky a účinky uzavretia konkurzného konania, najmä uzavretia vyrovnaním;

k) práva veriteľov po uzavretí konkurzného konania;

...“

6 Článok 15 nariadenia č. 1346/2000 s názvom „Účinky konkurzného konania na neuzavreté súdne procesy“ stanovuje:

„Účinky konkurzného konania na neuzavretý súdny proces, ktorého predmetom je majetok alebo právo, ktorého bol dlžník zbavený, určuje výlučne právo členského štátu, kde takýto súdny proces prebieha.“

7 Článok 20 tohto nariadenia s názvom „Vrátenie a pridelenie podielu“ stanovuje:

„1. Veriteľ, ktorý po začatí konania uvedeného v článku 3 ods. 1 akýmkoľvek spôsobom, najmä vymáhaním, získa celkové alebo čiastočné uspokojenie jeho nároku voči majetku patriacemu dlžníkovi umiestneným [umiestnenému – *neoficiálny preklad*] na území iného členského štátu, to, čo získal, vráti likvidátorovi za podmienok uvedených v článku 5 a 7.

2. Aby sa zabezpečilo rovnaké zaobchádzanie s veriteľmi, veriteľ, ktorý v priebehu konkurzného konania získa výnos z jeho pohľadávky, sa bude na výplatách uskutočnených v iných konaniach podieľať len vtedy, ak všetci ostatní veritelia s rovnakým poradím alebo v tej istej kategórii v týchto konaniach získajú rovnocenný výnos.“

8 Článok 39 nariadenia č. 1346/2000 s názvom „Právo prihlasovať pohľadávky“ znie:

„Každý veriteľ, ktorý má zvyčajné miesto pobytu, trvalé bydlisko alebo registrované sídlo v členskom štáte inom, ako je štát, v ktorom sa konanie začne, vrátane daňových orgánov a sociálnych poisťovní členských štátov, má právo písomne prihlásiť svoje pohľadávky do konkurzného konania.“

Maďarské právo

9 § 20 ods. 3 1991 évi XLIX. Törvény, a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról (zákon č. XLIX z roku 1991 o konkurznom a likvidačnom konaní), stanovuje:

„Veriteľ, ktorý zmeškal lehotu stanovenú v tomto zákone, sa nemôže zúčastniť uzavretia dohody o vyrovnaní a účinky takejto dohody sa na neho nevzťahujú. Veriteľ, ktorého pohľadávka nebola prihlásená z dôvodu zmeškania lehoty na prihlásenie pohľadávok, nemôže túto pohľadávku uplatňovať voči dlžníkovi, môže však túto pohľadávku prihlásiť, ak nie je premlčaná, v rámci konkurzného konania začatého iným veriteľom. ...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

10 ENEFI je spoločnosť so sídlom v Maďarsku a v čase skutkových okolností vo veci samej mala prevádzku v Rumunsku. Dňa 13. decembra 2012 začalo v Maďarsku proti tejto spoločnosti konkurzné konanie a jeho začatie bolo DGRFP Braşov oznámené 7. januára 2013.

11 V januári 2013 DGRFP Braşov prihlásila dve pohľadávky do konkurzného konania. Vzhľadom na to, že nedodrжала stanovenú lehotu a nezaplatila príslušné registračné poplatky, však tieto pohľadávky nemohli byť v rámci tohto konania zohľadnené, o čom bolo DGRFP Braşov informované 2. mája 2013.

12 Následne, kým ešte prebiehalo konkurzné konanie, DGRFP Braşov vykonalo daňovú kontrolu v priestoroch prevádzky ENEFI v Rumunsku. Dňa 25. júna 2013 vydalo DGRFP Braşov rozhodnutie o vyrubení dane (ďalej len „rozhodnutie o vyrubení dane“) týkajúce sa dlhu z dane z pridanej hodnoty (DPH). V súvislosti s týmto rozhodnutím o vyrubení dane však neprihlásilo svoju pohľadávku do konkurzného konania.

13 ENEFI zo začiatku proti rozhodnutiu o vyrubení dane nenamietalo. Rumunské orgány voči nej v nadväznosti na to vydali 7. augusta 2013 exekučný príkaz a následne začali exekučné konanie.

14 Pred uzavretím konkurzného konania v Maďarsku 7. septembra 2013 ENEFI podala námietku proti exekučnému konaniu vedenému v Rumunsku. Domnievala sa totiž, že nemala povinnosť zaplatiť splatnú DPH podľa rozhodnutia o vyrubení dane a považovala súvisiacu exekúciu za protiprávnu, keďže v čase, keď bola vykonaná daňová kontrola, ktorá viedla k vydaniu rozhodnutia o vyrubení dane, už

voči nej bolo začaté konkurzné konanie v Maďarsku. ENEFI sa preto domnievala, že DGRFP Braşov mala prihlásiť svoju pohľadávku v rámci uvedeného konkurzného konania. Podľa maďarského práva, ktoré je podľa článku 4 nariadenia č. 1346/2000 rozhodným právom, však pohľadávky, ktoré neboli prihlásené v rámci konkurzného konania, v zásade zaniknú.

- 15 Za týchto okolností Tribunalul Mureş (Krajský súd Mureş, Rumunsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 4 ods. 1 a článok 4 ods. 2 písm. f) a k) nariadenia č. 1346/2000 vykladať tak, že účinky konkurzného konania podľa práva štátu, v ktorom sa konanie začne, môžu vo vzťahu k veriteľovi, ktorý sa konkurzného konania nezúčastnil, zahŕňať zánik nároku vymáhať pohľadávku v inom členskom štáte, alebo odklad exekúcie predmetnej pohľadávky v tomto inom členskom štáte?

2. Má význam skutočnosť, že pohľadávka vymáhaná prostredníctvom exekúcie v inom členskom štáte, ako je štát, v ktorom sa konanie začne, je daňovou pohľadávkou?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 16 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 4 nariadenia č. 1346/2000 vykladať v tom zmysle, že do jeho pôsobnosti patria ustanovenia vnútroštátneho práva členského štátu, v ktorom bolo začaté konkurzné konanie, ktoré stanovujú vo vzťahu k veriteľovi, ktorý sa uvedeného konkurzného konania nezúčastnil, zánik nároku vymáhať pohľadávku, alebo odklad exekúcie takejto pohľadávky v inom členskom štáte.
- 17 V tejto súvislosti z článku 4 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000 predovšetkým vyplýva, že sa konkurzné konanie a jeho účinky, ak v ustanoveniach tohto nariadenia nie je stanovené inak, riadia právom členského štátu, na území ktorého sa toto konanie začne (ďalej len „*lex fori concursus*“). Ako vyplýva z odôvodnenia 23 uvedeného nariadenia, *lex fori concursus* určuje všetky procesné a hmotnoprávne účinky konkurzného konania na dotknuté osoby a právne vzťahy.
- 18 Článok 4 ods. 2 písm. g) a h) nariadenia č. 1346/2000 presnejšie stanovuje, že *lex fori concursus* určuje, ktoré pohľadávky musia byť prihlásené voči konkurznej podstate dlžníka, spôsob zaobchádzania s pohľadávkami vzniknutými po začatí konkurzného konania, ako aj pravidlá prihlasovania, overovania a schvaľovania pohľadávok. Na to, aby tieto ustanovenia neboli zbavené svojho potrebného účinku, je potrebné posúdiť dôsledky nedodržania pravidiel *lex fori concursus* týkajúcich sa prihlasovania pohľadávok a najmä lehôt stanovených na tento účel taktiež na základe uvedeného *lex fori concursus* (pozri analogicky rozsudok z 10. decembra 2015, Kornhaas, C-594/14, EU:C:2015:806, bod 19).
- 19 Pokiaľ ide o účinky uzavretia konkurzného konania, najmä uzavretia vyrovnaním, ako aj práv veriteľov po uzavretí konkurzného konania, treba pripomenúť, že účinky týchto práv, ako je výslovne uvedené v článku 4 ods. 2 písm. j) a k) tohto nariadenia, sa taktiež riadia podľa *lex fori concursus*.
- 20 Aj keď je v tejto súvislosti pravda, že článok 4 ods. 2 nariadenia č. 1346/2000, ktorý obsahuje zoznam oblastí patriacich do *lex fori concursus*, neuvádza konkrétne veriteľov, ktorí sa nezúčastnili konkurzného konania, a teda ani účinky tohto konania, alebo jeho uzavretia, na nároky týchto veriteľov, nemožno pochybovať o tom, že tieto účinky sa majú taktiež posudzovať podľa uvedeného *lex fori concursus*.
- 21 Zoznam oblastí patriacich do pôsobnosti článku 4 nariadenia č. 1346/2000, uvedený v jeho odseku 2, totiž nie je taxatívny, ako vyplýva z jeho samotného znenia a konkrétne použitia pojmu „najmä“.

- 22 Na druhej strane treba konštatovať, že výklad, podľa ktorého má *lex fori concursus* určovať účinky uzavretia konkurzného konania, najmä uzavretia vyrovnaním a práva veriteľov po takomto uzavretí, ale nie účinky na práva veriteľov, ktorí sa nezúčastnili tohto konania, by mohol vážne ohroziť účinnosť uvedeného konania.
- 23 Výklad uvedený v bode 22 tohto rozsudku by mal za následok, že veritelia, ktorí sa nezúčastnili na konkurznom konaní, by sa mohli po uzavretí konania domáhať zaplatenia svojich pohľadávok v celom rozsahu, čo by znamenalo nerovnosť zaobchádzania s veriteľmi. Tento výklad by okrem iného najmä viedol k zmareniu akéhokoľvek vyrovnania alebo akéhokoľvek iného opatrenia na záchranu dlžníka tým, že by takýto dlžník, ktorý by musel uspokojiť pohľadávky veriteľov, ktorí sa konkurzného konania nezúčastnili, podľa takého vyrovnania alebo akéhokoľvek iného opatrenia, nemal potrebné prostriedky na zaplatenie dlhov ostatným veriteľom, keďže tieto dlhy sú väčšinou reštrukturalizované a/alebo znížené podľa výšky finančných prostriedkov, ktoré má dlžník v skutočnosti k dispozícii.
- 24 Na základe čiastočne analogických dôvodov treba tvrdenie uvedené vnútroštátnym súdom v tomto kontexte, podľa ktorého by ustanovenie *lex fori concursus* uplatniteľné na hlavné konkurzné konanie a obmedzujúce alebo vylučujúce možnosť vymáhať pohľadávku, ktorá nebola prihlásená v rámci tohto konania, bránilo možnosti žiadať začatie vedľajšieho konkurzného konania, stanovenej v nariadení č. 1346/2000, zamietnuť.
- 25 Takéto ustanovenie *lex fori concursus* totiž na jednej strane na rozdiel od toho, čo má zrejme na mysli vnútroštátny súd, nebráni začatiu vedľajšieho konkurzného konania, ako takého, ale len samotnému schváleniu žiadosti o začatie takéhoto konania podanej veriteľom, ktorý nedodrжал lehotu stanovenú na prihlásenie svojej pohľadávky, ako bola stanovená podľa *lex fori concursus* uplatniteľného na hlavné konkurzné konanie. Naopak, akékoľvek žiadosti podané veriteľom pohľadávky, ktorá ešte nezanikla, alebo podané likvidátorom v hlavnom konkurznom konaní, zostanú prípustné.
- 26 Na druhej strane, hoci nariadenie č. 1346/2000 stanovuje za určitých podmienok možnosť začať vedľajšie konkurzné konanie, Súdny dvor už pripomenul, že začatie takéhoto konania, ktoré podľa článku 3 ods. 3 uvedeného nariadenia má byť likvidačným konaním, so sebou nesie riziko, že bude v rozpore s účelom sledovaným hlavným konaním, ktoré má ochrannú povahu, a teda že toto nariadenie, ako je uvedené v jeho odôvodnení 12, stanovuje určitý počet povinných pravidiel na koordináciu, ktoré sú potrebné na zabezpečenie potrebnej jednotnosti na úrovni Európskej únie. V tomto systéme má hlavné konanie v porovnaní s vedľajším konaním, ako to spresňuje odôvodnenie 20 nariadenia, dominantnú úlohu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. novembra 2012, Bank Handlowy a Adamiak, C-116/11, EU:C:2012:739, body 59 a 60).
- 27 Vzhľadom na dominantnú úlohu hlavného konkurzného konania sa zdá byť celkom logické, aby vnútroštátna právna úprava mohla prostredníctvom zániku pohľadávok prihlásených po lehote vylúčiť všetky žiadosti podané majiteľmi týchto pohľadávok smerujúce k začatiu vedľajšieho konkurzného konania, keďže takéto konanie by umožnilo obchádzať zánik stanovený podľa *lex fori concursus*. Okrem toho podobne ako v odôvodneniach uvedených v bode 23 tohto rozsudku takáto právna úprava umožňuje zabrániť tomu, aby veriteľ, ktorý sa nezúčastnil hlavného konkurzného konania, mohol žiadosťou o začatie vedľajšieho konkurzného konania zmať vyrovnanie alebo porovnateľné opatrenie zamerané na záchranu dlžníka prijaté v rámci tohto konania.
- 28 Vzhľadom na vyššie uvedené je preto potrebné domnievať sa, že ustanovenie vnútroštátneho práva štátu, v ktorom sa začne konanie, teda ustanovenie, ktoré stanovuje, že veriteľovi, ktorý sa nezúčastnil konkurzného konania, zaniká nárok na vymáhanie jeho pohľadávky, patrí do pôsobnosti článku 4 nariadenia č. 1346/2000.
- 29 Následne vzhľadom na záver uvedený v bode 28 tohto rozsudku treba zastávať názor, že *lex fori concursus* môže tiež stanoviť odklad exekúcie pohľadávky, ktorá nebola prihlásená v stanovených lehotách. Ako uviedol generálny advokát v bodoch 46 a 47 svojich návrhov, keďže nariadenie

č. 1346/2000 v zásade dovoľuje zánik neprihlásených pohľadávok, musí uvedené nariadenie *a fortiori* tiež povoľovať pravidlo *lex fori concursus*, ktoré len odkladá exekučné konanie týkajúce sa týchto pohľadávok.

- 30 Okrem toho treba dodať, že z dôvodu skutočnosti, že nariadenie č. 1346/2000 nezávädza harmonizáciu lehôt stanovených na prihlásenie pohľadávok v konkurzných konaniach patriacich do jeho pôsobnosti, prináleží vnútroštátnemu právnemu poriadku každého členského štátu, aby na základe zásady procesnej autonómie také lehoty zaviedol, avšak pod podmienkou, že súvisiace pravidlá nebudú menej priaznivé než pravidlá, ktoré upravujú obdobné situácie podliehajúce vnútroštátnemu právu (zásada ekvivalencie), a že nesmú prakticky znemožniť alebo nadmerne sťažiť výkon práv, ktoré priznáva právo Únie (zásada efektivity) (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. októbra 2015, Nike European Operations Netherlands, C-310/14, EU:C:2015:690, bod 28 a citovanú judikatúru). V prípade neexistencie dostatočných údajov v tejto súvislosti vyplývajúcich okrem iného z pripomienok účastníkov konania, prináleží vnútroštátnemu súdu, aby overil, či sú tieto kritériá splnené, pokiaľ ide o § 20 ods. 3 zákona č. XLIX z roku 1991.
- 31 Napokon treba konštatovať, že záver uvedený v bodoch 28 a 29 tohto rozsudku nie je spochybnený skutočnosťou, že článok 15 nariadenia č. 1346/2000 stanovuje, že účinky konkurzného konania na „neuzavretý súdny proces“, ktorého predmetom je majetok alebo právo, ktorého bol dlžník zbavený, určuje výlučne právo členského štátu, kde takýto súdny proces prebieha.
- 32 Toto ustanovenie totiž treba vykladať v spojení s článkom 4 ods. 2 písm. f) nariadenia č. 1346/2000, ktorý odlišuje „neuzavretý súdny proces“ od ostatných konaní jednotlivých veriteľov. Účinky konkurzného konania na konania jednotlivých veriteľov, ktoré nie sú „neuzavretými súdnymi procesmi“, sa tak v každom prípade riadia len podľa *lex fori concursus*. Ako pritom uviedol generálny advokát v bodoch 67 až 78 svojich návrhov, konania smerujúce k exekúcii pohľadávky patria do tejto poslednej kategórie.
- 33 V súvislosti s poslednou uvedenou skutočnosťou treba dodať, že nariadenie č. 1346/2000 vychádza zo zásady, podľa ktorej rovnosť zaobchádzania s veriteľmi, na ktorej je založené *mutatis mutandis* celé konkurzné konanie, spravidla bráni konaniam jednotlivých veriteľov prostredníctvom exekúcie začatým a vedeným v čase, keď prebieha konkurzné konanie voči dlžníkovi. Článok 20 ods. 1 nariadenia č. 1346/2000 tak ukladá veriteľovi, ktorý získa „najmä vymáhaním“ uspokojenie svojho nároku voči majetku patriacemu dlžníkovi umiestnenému na území členského štátu, iného, ako je štát, v ktorom sa konanie začne, povinnosť vrátiť likvidátorovi to, čo získal.
- 34 Bolo by rozporuplné vykladať článok 15 nariadenia č. 1346/2000 v tom zmysle, že by sa týkal aj exekučného konania, čo by viedlo k tomu, že by sa účinky začatého konkurzného konania riadili právom členského štátu, v ktorom takéto exekučné konanie prebieha, zatiaľ čo by článok 20 ods. 1 tohto nariadenia tým, že výslovne ukladá likvidátorovi povinnosť vrátiť to, čo získal „vymáhaním“, zbavilo tento článok 15 svojho potrebného účinku.
- 35 V dôsledku toho je potrebné domnievať sa, že exekučné konanie nepatrí do pôsobnosti článku 15 nariadenia č. 1346/2000.
- 36 Vzhľadom na vyššie uvedené treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 4 nariadenia č. 1346/2000 sa má vykladať v tom zmysle, že ustanovenia vnútroštátneho práva členského štátu, v ktorom sa konanie začne, ktoré stanovujú vo vzťahu k veriteľovi, ktorý sa uvedeného konkurzného konania nezúčastnil, zánik nároku vymáhať svoju pohľadávku alebo odklad exekúcie takejto pohľadávky v inom členskom štáte, patria do jeho pôsobnosti.

O druhej otázke

- 37 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či má skutočnosť, že pohľadávka vymáhaná prostredníctvom exekúcie v inom členskom štáte, ako je štát, v ktorom sa konanie začne, je daňovej povahy, má vplyv na odpoveď na prvú otázku.
- 38 V tejto súvislosti odôvodnenie 21 nariadenia č. 1346/2000 uvádza, že každý veriteľ, ktorý má zvyčajné miesto pobytu, trvalé bydlisko alebo registrované sídlo v Únii, má právo prihlásiť svoje nároky do každého konkurzného konania prebiehajúceho v Únii, ktorého predmetom je majetok dlžníka, a že to isté platí aj pre daňové úrady a sociálne poisťovne. Toto odôvodnenie dopĺňa, že na zabezpečenie rovnosti zaobchádzania pre všetkých veriteľov je nevyhnutné koordinovať rozdelenie výnosov zo speňazenia konkurznej podstaty. Z tohto pohľadu článok 39 tohto nariadenia v podstate stanovuje, že daňové orgány iných členských štátov, ako je členský štát, v ktorom sa konanie začne, majú rovnaké právo ako veriteľ, ktorý má zvyčajné miesto pobytu, trvalé bydlisko alebo registrované sídlo v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom sa konanie začne, písomne prihlásiť svoje pohľadávky do konkurzného konania.
- 39 Z týchto ustanovení teda vyplýva, že nariadenie č. 1346/2000 na jednej strane bráni vnútroštátnym ustanoveniam, ktoré vylučujú, aby boli pohľadávky daňových orgánov iných členských štátov, ako je členský štát, v ktorom sa konanie začne, prihlasované v rámci konkurzného konania. Na druhej strane z tých istých ustanovení vyplýva, že toto nariadenie nijako nerozlišuje medzi súkromnými a verejnými veriteľmi.
- 40 Za týchto podmienok treba konštatovať, že ustanovenia nariadenia č. 1346/2000 neudelujú pohľadávkam daňových orgánov iného členského štátu, ako je členský štát, v ktorom sa konanie začne, prednostné postavenie, v tom zmysle, že tieto pohľadávky by mali byť vymáhané v exekučnom konaní aj po začatí konkurzného konania. V dôsledku toho, pokiaľ ide o skutkové okolnosti vo veci samej, skutočnosť, že pohľadávky, ktoré sú vymáhané v exekučnom konaní, sú daňovými pohľadávkami, neznamená, že by sa na ne z toho dôvodu vzťahovalo len vnútroštátne rumunské právo, ani že by sa na ne nevzťahovali účinky stanovené *lex fori concursus*, ktorým je v prejednávanej veci maďarské konkurzné právo.
- 41 Za týchto podmienok treba na druhú otázku odpovedať tak, že daňová povaha pohľadávky, ktorá je predmetom exekúcie v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom sa konanie začne, nemá za okolností, aké sú vo veci samej, vplyv na odpoveď na prvú otázku.

O trovách

- 42 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

1. Článok 4 nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní sa má vykladať v tom zmysle, že ustanovenia vnútroštátneho práva členského štátu, v ktorom sa konkurzné konanie začne, ktoré stanovujú vo vzťahu k veriteľovi, ktorý sa uvedeného konania nezúčastnil, zánik nároku vymáhať svoju pohľadávku alebo odklad exekúcie takejto pohľadávky v inom členskom štáte, patria do jeho pôsobnosti.

- 2. Daňová povaha pohľadávky, ktorá je predmetom exekúcie v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom sa konkurzné konanie začne, nemá za okolností, aké sú vo veci samej, vplyv na odpoveď na prvú prejudicálnu otázku.**

Podpisy